

Kötü Söz

– GürhanGürses · 14 Şubat 2017

Bir hikaye okudum ve bu hikayenin üzerine durup düşündüm. Solomon Adaları'nda yaşayan yerlilerin ilginç bir ağaç kesme yöntemi varmış. Baltayla kesemeyecekleri kadar kalın bir ağacı, üfleyerek deviriyorlarmış.

İnanmadınız değil mi?

Siz inanmayın ve çevrenizdeki herkese kötü söz söylemeye devam edin. Onları üzdüğünüzü, kırdığınızı, kurduğunuz ve en sonunda da devirdiğinizi gördüğünüz vakit çok geç olacak.

Kötü sözü diyorum, yerliler ağacın yüzüne yüzüne üflüyorlar. Hem de hep birlikte, yan yana durup bir suçlunun yüzüne tükürür gibi ağaca fısıldıyorlar.

Ve onu kurutuyorlar, sonunda da deviriyorlar.

Ağacında ruhu olduğuna inanıyorlar.

Ve o ruhu kötü sözle çekip alıyorlar.

Üfleyerek...

Her gün onlarca kötü sözü üzerine boca ettiğimiz insanları düşünün bir zahmet: evde, işte, okulda, caddede, sokakta, çarşıda, pazarda... Ve insanların da taşıdığı bir ruh vardır göremesek de: cam gibi kırılğan, çiçek gibi darılğan, serçe gibi çekingen...

Yüzüne yüzüne üflediğimiz kem sözler...

İçten içe ettiğimiz beddualar...

Fısıldadığımız küfürler...

Hakaretler...

Lanetler.

Ama yerliler diyorum, Solomon Adaları'nda yaşayanlar... Kesemeyeceklerine inandıkları kocaman ağacın karşısına hep birlikte dizilip yek ağızdan ağaca kötü sözler fısıldıyorlarmış. Aynen böyle! Hem onların inandıkları şu: Her ağacın içinde bir ruh taşıdığı... Ve kötü sözleri fısıldayarak bu ruhu ağacın içinden çıkartmak istiyorlarmış.

Ve inanmazsanız ama haklı da çıkıyorlarmış. Bir süre sonra ağaç kurumaya başlıyor ve devriliyormuş. Düşünün kötü söze dayanamayan koca gövdeli, salkım saçaklı köklere sahip bir ağaç... Bir kötü sözle can evinden vurulmuş yatıyor yerde boylu boyunca. Dilden daha büyük silah mı var Allahaşkına?

Sakin o kem sözlü barutlarla yüklü dilinizi insana doğrultmayınız.

Namlunuz da insan olmasın.

Hedefinizde.

Bizler de bu yerlilerin ağacın içinde farz ettiği ruhun, insanlarda da olduğunu görebilsek ve onları da baltadan, hızardan daha kötü olan sözlerin devireceğine, yaralayacağına hatta öldüreceğine inanabilsek...Söz baltadan keskindir dostlar! Testereden dişlidir, hızardan hızlıdır. Bu yüzden ağızdan çıkan her söze, mutlak anlamıyla hakim olmamız gerekiyor.

Bu hikayeciği okuduktan sonra kırdığım kalpler geldi aklıma, yok yere üzdüğüm canlar, haksız yere sarf ettiğim sözler... Sesimi yükselttiğim kıymetliler, eziyet ettiğim değerliler, yok saydığım önemliler. Değil bir insana, bir böceğe, bir çiçeğe dahi yükseltmemek gerekirmiş sesimizi, anladım.

Şimdi "Öldürücüdür." ibaresini insanın üzerine yazmanın tam zamandır. "Zehirleyicidir." ibaresini de.

İnsanı incitme ki sen de incinmeyesin. Kırmayasın kalbi ki kırılmasın kalbin. Canı yakmayasın ki yanmasın canın. Bir bumerang gibidir hayat; ne verirsen onu alırsın, ne söylersen onu duyarsın. Yankısı sana ayarlıdır hayatın, güzelliğin, çirkinliğin; iyiliğin, kötülüğün...

İnanamayabilirsiniz bu hikayeciğe.

Devam edebilirsiniz kem sözleri söylemeye.

Sinkaflı sözlerle imparatorluk kurabilirsiniz kötülükte.

Kârımız ne olacak diye sormak istiyorum herkese? Gül varken dikene dolanmanın, iyilik dururken kötülüğe bulaşmanın manası nedir?

İnsanı kırmadan bazı şeyleri iyileştirebilsek... İnsanı kurutmadan bazı yanlışları düzeltebilsek... Öldürmeden yaşatabilsek... Ve insanı, insan olduğu için hatasıyla anlayabilsek... Ve en sonunda da yerlilerin ağacın içinde farz ettiği ruhun insanlarda da olduğuna bir inanabilsek...Ve onları baltadan çok kötü sözlerin devireceğine...Ve sözün baltadan daha keskin ve yaralayıcı olduğuna ikna olabilesek...Ve...